

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

10. PROSINCE 2023

Z obsahu:

**Svatí Cyril a Metoděj –
apoštolové Slovanů**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 25. října 2023,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Řehoř III.
Libor Rösner
- strana 4 -

**V Evropě roste
protikřesťanská nenávisť**
- strana 5 -

**Papež František o trojím
poučení, které může
kontemplativní žena
dát církvi**
- strana 6 -

„Zdravas, Maria“
Prof. Dr. W. Marschall
- strana 7 -

**Maria - vzor ženy
a obraz církve**
Prof. Leo kardinál
Scheffczyk
- strana 8 -

Milosrdenství pro vraha
- strana 10 -

**Monsignore O'Flaherty
a „římský kat“**
- strana 12 -

Heřman Josef (10)
Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682): Jan Křtitel (vpravo) s Ježíškem, obraz svatých dětí s mušlí

Svatí Cyril a Metoděj – apoštolové Slovanů

Katecheze papeže Františka při generální audienci 25. října 2023, náměstí Sv. Petra v Římě

Sk 11,2-4.15.17

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes budu hovořit o dvou bratřech, kteří jsou na Východě natolik známi, že se jim říká „apoštolové Slovanů“ – svatí Cyril a Metoděj. Narodili se v 9. století v Řecku v urozené rodině a vzdali se politické kariéry, aby se věnovali mnišskému životu. Jejich sen o životě v ústraní však neměl dlouhého trvání. Byli vysláni jako misionáři na území

Velké Moravy, které v té době zahrnovalo různé a již částečně evangelizované národy, u nichž nicméně přežívalo množství pohanských zvyků a tradic. Jejich kníže si vyžádal učitele, který by křesťanskou víru vysvětloval v místním jazyce.

Počáteční Cyrilovo a Metodějovo úsilí tudíž spočívalo v zevrubném studiu kultury oněch národů. Vrací se zde stále jako refrén, že víru je nutno inkulturovat a kulturu evangelizovat. Vždy je zapotřebí inkulturace víry a evangelizace kultury.

Když se Cyril zeptal, zda mají ony národy nějakou abecedu, dostal zápornou odpověď. „Kdo může psát řeč na vodu?“ reagoval. K hlásání evangelia a modlitbě jsou totiž potřebné náležitě, vhodné a osobité nástroje. Proto vynalezl hlaholici, přeložil Bibli a liturgické knihy. Lidé tak vnímali, že křesťanská víra již není „cizí“, ale stává se jejich vírou, protože promlouvá mateřským jazykem. Pomyslete: dva řečti

Pokračování na str. 9

Panna Maria, sv. Jan Křtitel, Pán Ježíš... Neboli Prostřednice, Předchůdce, Vykupitel... Skrze Mariino neposkrvněné lůno přišel Syn Boží, Pán Ježíš, jako člověk na tento svět. Díky hlásání sv. Jana Křtitele byl Beránek Boží, Pán Ježíš, znám mnoha lidem dříve, než se sám začal projevovat mocnými činy a divy, jasným slovem o Božím království, o jeho uskutečňování již zde na zemi a dovršení v nebi. To vše se událo proto, aby Pán Ježíš – zaslíbený Mesiáš, Vykupitel, naplnil smysl svého narození v Betlémě: aby nás svou smrtí vykoupil z našich vin a otevřel nám brány nebeského království a přístup do věčné Boží slávy. V době adventní se nám tyto skutečnosti propojují zvláštním způsobem: měli bychom o nich nejen rozjímat, ale rovněž je hlouběji zapustit do svých srdcí, aby se, až přijdou ďábelská pokušení, náš dům víry nezhroutil jako ten postavený na písku ve známém Ježíšově podobení (srov. Mt 7,26-27).

Žijeme ve světě, který je velice „chytřý“, technologicky směřující zřejmě k vrcholu, ale je také moudrý a pro člověka a jeho skutečné potřeby otevřený? Podíváme-li se na dílo Trojjediného Boha jako Stvořitele, Vykupitele, Soudce spravedlivého i milosrdného, na jeho lidsky neuchopitelnou lásku k člověku – jaký to kontrast s tím, co nám nabízí tento svět! Můžeme říci, že nejen nabízí, ale ďábelsky podbízí... Není totiž nejdůležitější stát na vrcholu pyramidy a mít všechno, co mi svět může

Editorial

dát. Na prvním místě je, jak se na to vše dívá nebeský Otec a jaký to má přínos pro spásu duše naší i druhých. Doba adventní nám ve slově Božím a ve skutečnostech spásy, o nichž rozjímáme, ukazuje správný směr našeho pohledu na současný svět a život v něm. Když budeme nahlížet svět očima víry, jistě nám budou zářit jako příklady Matka Boží a sv. Jan Křtitel, kteří před více než dvěma tisíci let stáli u Spasitelova příchodu na svět a kteří rovněž obstáli tváří v tvář Božím zaslíbením i tehdy, když lidé dávali najevo své nepřátelství vůči Mesiáši Ježíši Kristu – ať už slovy, či konkrétními skutky. Mít svatou Pannu a Spasitelova Předchůdce za své pomocníky, přímluvce a ukazatele správné životní cesty je navýsost vhodný způsob, jak bezpečně dojít ke spáse.

Rozjímat o tom můžeme i skrze texty tohoto čísla Světla. Stejně tak zde najdeme i další cenné myšlenky, poklady, které individuálně mohou oslovit každého z nás. Ať už to bude cokoliv, vždy mějme otevřené nejen oči a sluch, ale také srdce, aby Bůh k nám mohl nejen promlouvat, ale také proniknout do nejzazších hlubin našeho JÁ, a tak nás učinit šťastnými, pokojnými, moudrymi, otevřenými pro potřeby druhých...

Myslet na potřeby druhých není jen záležitostí materiální, jak by se snad ně-

kdo mohl mylně domnívat. Člověk je přece Bohem stvořen jako jednota duše a těla, tudíž kromě hmotných věcí potřebných k životu je pro jeho vnitřní štěstí a klid nutné nasytit i jeho duši. A to se děje především hlásáním Boží radostné zvěsti skrze slovo, neboť jak řekl sám Pán Ježíš: „Ne samým chlebem živ je člověk.“ (Lk 4,4) Mezi hlasatele radíme nejen svaté, blahoslavené či ctihodné služebníky Boží, biskupy a kazatele. Patříme k nim i my, protože křest, který jsme od Boha přijali, nám ukládá tuto povinnost; avšak je to i láska, kterou chová Bůh k nám a kterou dle jeho vůle májí pochopit i ostatní lidé. Tak i sv. Cyril, když vytvořil před svou misí pismo pro slovanský lid, k němuž měl se svým bratrem Metodějem přijít, myslel především na to, že je nutné, aby lid snadno porozuměl Božím slovu a pochopil Boží nabídku spásy a věčného života v nebi. V tomto duchu se má odvíjet i naše hlásání: podle našich schopností, možností a Boží vůle, již máme neustále hledat a podle ní jednat.

Na závěr využívám v malé úpravě slov profesora Marschalla (str. 7), vyjadřujících jedno z poselství doby adventní – jsme zde na zemi jen dočasně a žijeme pro věčnost: „Kéž je nám nyní, v přítomné hodině dnešního dne, Panna Maria Pomocnicí a především kéž je mocnou Přímluvkyní v poslední hodině našeho života. Amen.“

Daniel Dehner

Vtéto době přípravy na Pánův příchod se musíš nejdříve setkat s tím, kterého posílá před sebou, aby mu uchystal cestu. Jeho předchůdce vystupuje, aby otevřel tvé oči a uši a ukázal ti jasně, co je pro Spasitele na cestě do tvého srdce neschůdné a proč ono je tak špatně přístupné. Useber se před setkáním s ním a pros Ducha Božího, abys jeho slova mohl přijímat s pokornou úctou, jako by to byl sám Pán.

Čekáme novou zemi, kde by měla svůj domov spravedlnost. Naše čekání však nemůže být pouhou pasivitou. Pán není ve svém příchodu *zdlouhavý*, ale otálí spíše *ze shovívavosti*. Vyčkává, aby všem dal ještě příležitost činit pokání a vyhnout se zkáze. Jeho příchod můžeme uspišit *svatým a zbožným životem*.

Připoj se proto k těm, kteří opustili své obvyklé pohodlí a vydali se nepohodlnými cestami do samoty, kde Jan hlásá pokání. Tento poslední z proroků je pro tebe také příkladem k následování. Hospodin ho povolal a on bezvýhradně uposlechl a důsledně naplňuje svěřené poslání. Vede strohý a přísný život, jeho kázeň jde nad rámec běžných obyčejů a příkazání. Právě tím však přesvědčuje všechny, že to, co hlásá, především sám důsledně naplňuje. Mírou své sebekázně a stupněm odříkání jako by chtěl navíc nahrazovat to, co schází pohodlným a nerozhodným, kteří se k takové změně váhají odhodlat.

Svým příkladem přitahuje Jan lid z široka daleka. Ukazuje ti, jak účinně působí důslednost a opravdovost upřímné služby Bohu a bližním. Stal se vyhledávaným nikoliv proto, že by se snažil zalíbit a zalichotit svému okolí. To, co přitahuje a imponuje, je právě jeho nekompromisní odlišnost. Ačkoliv se jinak obléká, jinak stravuje, jinak bydlí a nedává najevo nic, čím by se lidem podbízel, dosahuje toho, že zástupy nejen přicházejí, ale také do důsledků přijímají jeho náročné požadavky: **čítejte pokání a změňte svůj život.** Jan nespolehá na lidskou přízeň, ale opírá se o vnitřní sílu důsledným naplňováním poslání, které mu Bůh svěřil.

Čím výraznější je jednoznačný úspěch Janova působení, tím více se kazatel snaží odvést pozornost od své osoby. Nic nepřičítá sám sobě, ale důsledně odkazuje zástupy na toho, kterému připravuje cestu: *Za mnou přichází silnější, než jsem já,*

Hlas Páně

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Urovnejte Pánu cestu.

a já nejsem hoden rozvázat mu řemínek u opánků. Velikost, kterou získává v očích lidí, používá jen proto, aby poukázal na mnohem významnější velikost Ježíše Krista. To je základní předpoklad skutečně úspěšného působení. Každý apoštol je užitečný potud, pokud si je vědom, že je jen předchůdce, který má připravit cestu tomu, *ktej je silnější.* Apoštol nesmí hledat přízeň pro sebe ani sám sebe prozrazovat, nýbrž s vědomím vlastní nehodnosti, nedostatečnosti a nemohoucnosti dělat všemožně místo Ježíši Kristu. To, co svým apoštolátem můžeš způsobit, je jen symbolem toho, co ve skutečnosti působí sám Duch Svatý.

Vlastní účinek Janova působení se však projevuje nikoliv v přílivu zvědavců, ale v tom, že stržení jeho vnitřní opravdovosti a důslednosti ani oni nezůstávají u povrchu a formálnosti, ale *sestupují do řeky ke křtu a vyznávají své hříchy.* Dokud měli ve svých hříších zalíbení a byli s nimi svázáni, nechávali si je pro sebe. Janovy plamenné výzvy a příklad jeho kajivosti a bezúhonnosti je přivedl k tomu, že se chtějí se svými hříchy rozejít, a proto je veřejně vyznávají. K něčemu takovému se člověk odhodlá, když poznává, jak zhoubný a zavrženíhodný je hřích. Bez takového přiznání a vyznání se nemůžeš od spáchaných hříchů náležitě distancovat a odloučit. Takové upřímné vyznání potřebuješ tedy především sám pro sebe. Děkuj proto v této chvíli milosrdnému, nejvyšší moudrému Spasiteli, že ti připravil a nabídl místo, kde se můžeš bezpečně a účinně vyznat ze svých vin, a pros zde u Jordánu, aby ses naučil správnému postoji ke svátosti pokání. Zpytuješ své svědomí nikoliv proto, abys měl ve zpodobě říct, nýbrž aby sis jasně ozřejmil a uvědomil, jak ošklivý a Bohu nepřátelský je každičký hřích. Za zpovědníkem tě musí přivádět přesvědčení o závažnosti vin a hluboká a upřímná potřeba zcela se od nich odloučit vyznáním a upřímnou lítostí. Jmenovitě přiznání všech vin

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 40,1-5,9-11

Těšte, těšte můj národ - praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho robota, odčiněna jeho vina, vzal totiž z Hospodinovy ruky dvojnásob za své hříchy.

Hlas volá: „Na stepi připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezku našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je kopcovité, ať je nížinou, co je hrbo-laté, ať je rovinou! Zjeví se Hospodinova velebnost; každé tělo uzří jeho spásu. Hospodinova ústa to řekla.“

Vystup na vysokou horu, Sióně, který hlásáš radostnou zvěst, mocně pozdvihni svůj hlas, Jeruzaléme, který hlásáš radostnou zvěst! Neboj se, nahlas řekni judským městům: „Hle, váš Bůh! Hle, Pán, Hospodin, přichází v síle, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem je shromáždí, ve svém klínu beránky nese, ovce s mláďaty pomalu vede.“

2. čtení - 2 Petr 3,8-14

Jednu věc, milovaní, nesmíte přehlédnout: že je u Pána jeden den jako tisíc roků a tisíc roků jako jeden den. Ne

Dokončení na str. 11

je návratem k pravdě a branou ke smíření a nápravě.

Blahopřej všem, kteří sestupují do očištné řeky, aby odtud odešli s milostí a mírem v srdci, protože poslechli Pánovo volání. Na působení proroka od Jordánu poznáváš, jak velkým darem pro svět jsou osobnosti, které se zcela zasvětily službě Bohu a celým svým životem vyzývají k pokání. Prorok není jen postava z minulosti. Bůh nám je posílá v každé době, *protože je k nám shovívavý a nechce, aby někdo přišel do zkázy.* Spolehlivým rozlišovacím znamením opravdového proroka je skutečnost, že jeho výzvy a příklad přivádí mnohé k pokání a obrácení.

Pros vytrvale Pána, aby nám nepřestal posílat své proroky a abychom se naučili naslouchat hlasu těch, které i **ny-ní posílá před svou tváří, aby mu připravili cestu.** Kéž bychom jim uvěřili, protože **Pán je blízko!**

Bratr Amadeus

Svatý Řehoř III.

Zajímavostí tohoto nástupce sv. Petra je, že byl na velmi dlouhou dobu posledním neevropským papežem, a to až do časů stávajícího pontifika. Ve známost vešel jako rozhodný obránce svatých ostatků, obrazů a soch. Dekáda jeho pontifikátu se odehrávala za neustálých věroučných, ale i válečných střetů, na kterých však nenesl žádnou vinu.

Jeho narození se datuje přibližně k roku 690. Pocházel ze Sýrie a do Říma připlul jako mladý benediktinský mnich. Velice brzy si získal vynikající renomé mezi věřícími i duchovenstvem. Jak velké, poznal ke své nelibosti 13. února 731, kdy se v městě knížit apoštolských konal pohřeb zesnulého papeže Řehoře II.

Tehdy ti, kdo měli oprávnění k volbě papeže nového, znenadáni a k velkému překvapení samotného syrského benediktina prakticky jednomyslně prohlásili nástupcem sv. Petra právě jeho. Aniž by dopřáli sluchu jeho protestům, vyzdvihli Řehoře násilím na ramena. Syrskému řeholníkovi nezbylo než jejich volbu přijmout.

Než však mohl právoplatně usednout na Petrův stolec, musel měsíc čekat na potvrzení ze strany byzantského exarchy sídlí-

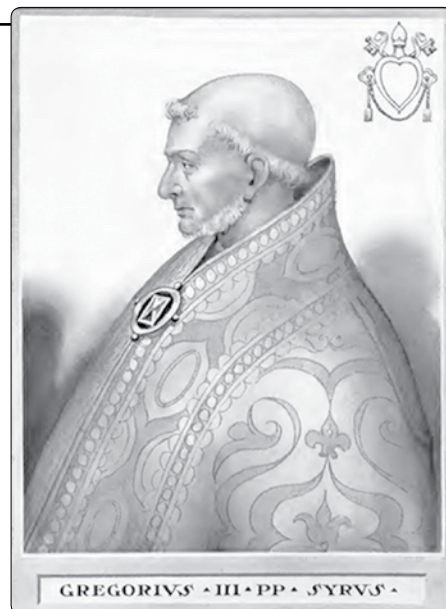
cího v Ravenně, jež tehdy bylo podle zavedené praxe nutné. Dodejme, že naposledy, napříště se papežové bez tohoto právního aktu obešli. Dne 18. března jej obdržel a mohl v čele církve stanout oficiálně.

Záhy musel řešit vážný problém, který přetrval jeho předchůdce. Byzantský císař Lev III. byl znám svou ikonoklastickou neboli obrazoboreckou posedlostí. Jeho přičiněním skončilo v plamenech nespočetné množství převzácných ikon a soch. Možná tak trochu počítal, že když blahosklonnému Řehořovi udělí skrze svého exarchu potvrzení volby, že si ho tím zaváže. Možná spoléhal i na jeho syrský původ, díky němuž mohl mít ke konstantinopolskému myšlení blíže, než kdyby pocházel ze západních zemí.

Řehoř ale ukázal, že je mužem na svém místě, a jal se úctu k obrazům světců hájit hned zpočátku. Poslal do Konstantinopole jednoho vysoce postaveného úředníka jako vyslance s listem, jehož text na obranu obrazů byl takového rázu, že se jej onen posel bál císaři předat. Vrátil se proto do Říma, kde musel čelit Řehořově nevoli, přičemž jen přimluva některých biskupů ho uchránila od sesazení. Papež mu dal šanci k nápravě pochybení a pověřil ho touto misí k byzantskému císaři znovu. Tentokrát už posel list předal. Po přečtení Lev III. nechal posla vsadit do žaláře...

Řehoř III. následně svolal na 1. listopad 731 synodu do Svatopetrského chrámu a na ní za účasti 93 biskupů ikonoklasty exkomunikoval. Defensora Konstantina, jehož poté Kristův náměstek vyslal s listinou obsahující hrozbu exkomunikace těch, kdo by ničili obrazy a sochy, nechal Lev III. rovněž uvrhnout do vězení, podobně skončili další poslové, z nichž mnozí do konstantinopolského přístavu ani nedopluli, neboť je zajal císařův sicilský místodržící.

Byzantský císař nezůstal jenom u toho. Vypravil proti Římu o dva roky později silnou válečnou flotilu, ta ale skonči-

GREGORIVS • III • PP • SYRVVS •

la na dně Jaderského moře. Moc Byzance však byla extrémní, měla nadále silné pozice i v Itálii, zvláště v jižní, kde si císař upevnil vliv tím, že konstantinopolského patriarchu Anastasia, jednoho z nejzuřivějších obrazoborců, ustanovil pánem nad církevními statky na Sicílii, v Kalábrii a Ilýrii. Navíc do konstantinopolského patriarchátu přivtělil 20 biskupství z patriarchátu antiochijského. Na všech těchto územích dominoval řecký vliv, tj. i obřad, který vytlačil obřad latinský.

Nic z toho nezměnilo postoj Řehoře, jenž svaté obrazy nadále hájil. A nejen je, nýbrž i svaté ostatky, proti jejichž uctívání dosti tvrdě vystupoval císařův syn Konstantin Kopronymos. Řehořova odpověď byla výmluvná: nechal ve Svatopetrském chrámu vystavět nádhernou kapli k uchovávání relikvií, zasvěcenou všem svatým – pravděpodobně první svého druhu vůbec. U Lateránu obnovil klášter sv. Pankráce, v Zátiběři zřídil klášter ke cti sv. Chryzogona, na Martově poli zřídil diakonii Panny Marie in Acquiro, nechal opravit a zkrášlit římské katakomby, v jejichž útrokách přikázal sloužit o svátcích mučedníků mše svaté. Snad každý římský chrám nechal přiozdobit nějakým obrazem či sochou, zmiňme např. jen mariánský obraz nad hlavním oltářem v dnešním kostele sv. Františky Římské. Díky tomu, že platil za velkého ochránce obrazů a soch, mohl v Římě přivítat mnoho a mnoho utečenců z Byzance, kteří sem prchali před řáděním ikonoklastů i s drahocennými poklady v podobě ikon či soch svatých Božích. Rovněž řada umělců našla azyl v městě nad Tiberou a Řehoř III. je posílal do různých klášterů.

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA PO ČESKÉ REPUBLICE

proběhne díky skautským kurýřům
vybranými vlaky **v sobotu 16. prosince 2023.**

Bližší informace o harmonogramu
pro letošní rok na www.betlemskesvetlo.cz.

PUZZLE BETLÉMA, 20 – 2 028 dílků

Cena 180–500 Kč

Objednávky:

Římskokatolická farnost Třebíč-město,
Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč

tel. 728 133 220

trebicmartin@volny.cz

Více na www.trebicmartin.cz.

V Evropě roste protikřesťanská nenávist

Stavitelské úsilí Svatého otce Řehoře III. se neomezilo výhradně na duchovní sféru, byl nucen zesilovat městské opevnění, ba i bývalou pevnost Centum Cellae Civitavecchia. Ani ne tak proti vojskům byzantského císaře, jako spíše proti hordám langobardského krále Luitpranda, jenž na papeže zanevřel pro jeho podporu dvou svých nepřátel, které vzal Kristův náměstek pod svá ochranná křídla. Luitprand dobyl čtyři mocná města – Ortu, Amelii, Polimarzii a Bledu. Dokonce dobyl a vydrancoval Řím včetně Svatopetrského chrámu a jenom mimořádná letní vedra ho donutila stáhnout se zpět na sever. Každopádně se chystal na nový útok, který dopředu ohlásil. Řehoř skrze posly úpěnlivě prosil franského krále Karla Martela, velkého vítěze nad Maury, aby mu od Langobardů odpomohl. Mezi dary, jež mu poslal, byly např. i piliny z okovů sv. Petra. Karel mu ovšem pomoc odmítl, Luitprand byl jeho spojencem proti mohamedánským Maurům a toto spojenectví rušit nemínil. Učinil alespoň diplomatické kroky, jimiž Luitpranda udržel za hranicemi církevního panství. Historikové nicméně Řehořovo jednání s Franky oceňují, v jejich očích tím výrazně zvýšil prestiž papežství i samotného Říma.

Řehoř III. obeslal taktéž langobardské biskupy, připomněl jim věrnost, jíž jsou k němu vázáni, a apeloval na ně, aby se u Luitpranda přimlouvali za zastavení nepřátelských aktivit. Vzpruhou pro něj oproti tomu byla misie sv. Bonifáce v dnešním Německu. Ustanovil ho arcibiskupem a apoštolským vikářem pro německé území, obdařil ho právem jmenovat biskupy a svolávat je k místním synodám. Pallium udělil i sv. Egbertovi z Yorku a sv. Tatwinovi z Canterbury, jehož jmenoval papežským vikářem pro celou Anglii.

Řehořův pontifikát trval právě jedno desetiletí. K Pánu odešel 28. listopadu 741. V témž roce stanuli před Božím soudem rovněž Lev III. a Karel Martel. Řehoř byl pochován ve Svatopetrské bazilice, v jím postavené kapli Krista Spasitele a Panny Marie. Původně se Řehořův svátek slavil v den jeho narození pro nebe, tj. 28. listopadu, později (r. 1963) se však přesunul na 10. prosinec. Atributy sv. Řehoře III., zobrazovaného v papežském ornátu, jsou pallium, mitra a kříž.

Znepokojivá čísla zveřejnila OIDAC, organizace zabývající se nesnášenlivostí a diskriminací křesťanů v Evropě. Podle jejího zjištění prudce vzrostl počet útoků na křesťany i trestných činů z nenávisti.

V roce 2022 stoupl počet zdokumentovaných trestných činů z nenávisti vůči křesťanům na 748 případů, což je o 44 % více než v roce 2021, kdy jich bylo zaznamenáno 519. Exponenciální nárůst zaznamenaly také případy zhárství kostelů, které mezi lety 2021 a 2022 vzrostly o 75 %. To jsou údaje z výroční zprávy Organizace pro sledování netolerance a diskriminace křesťanů v Evropě (OIDAC – Observatory On Intolerance And Discrimination Against Christians in Europe).

Organizace OIDAC, která sídlí ve Vídni a od letošního roku ji řídí Anja Hoffmanová, poskytuje reálný obraz situace křesťanů v Evropě. Každý týden shromažďuje zprávy o případech diskriminace a netolerance, přičemž využívá důvěryhodné zdroje a ukazuje každodenní realitu, kterou má každý před očima, ale o které se málo mluví. Křesťané jsou nejpronásledovanějším náboženstvím ve světě, jak uvádějí různé zprávy o náboženské svobodě organizací Církev v nouzi (Aid to the Church in Need) nebo Open Doors, a potvrzují to i údaje poslední výroční zprávy OBSE (Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě – Organization for Security and Cooperation in Europe) o zločinech z nenávisti, která zdokumentovala 792 případů protikřesťanské nesnášenlivosti ve 34 evropských zemích.

Znepokojující je nárůst počtu případů zhárství, z 60 případů v roce 2021 jejich počet v roce 2022 stoupl na 105, což představuje nárůst o 75 %. Tyto útoky zasáhly především Německo a dále Francii, Itálii a Spojené království.

Podle Anji Hoffmanové je zločinem z nenávisti zejména vandalismus spojený s extremismem, který vychází z větší tolerance útoků na církve ve společnosti. „Zatímco motivace vandalismu a znesvěcování kostelů zůstávaly nejasné, nyní si všimáme, že stále více pachatelů zanechává vzkazy, které prozrazují, že patří k extremistickým skupinám, a dokonce se hrdě hlásí k autorství spáchaných trestných činů,“ říká ředitelka OIDAC. „Často se jed-

ná o zradikalizované členy skupin, které vyžívají protikřesťanský postoj.“

Regina Polaková, zástupkyně OBSE pro boj proti rasismu, xenofobii a diskriminaci, vyjádřila znepokojení nad stále rostoucím počtem případů nenávisti vůči křesťanům, o nichž informovala organizace OIDAC. Polaková zdůraznila, že je nutné zvýšit povědomí jak ve vládních institucích, tak ve společnosti, aby bylo možné tento problém řešit a proti němu bojovat.

Zpráva se rovněž zabývá otázkou různých forem náboženské diskriminace. V uplynulém roce přišlo mnoho křesťanů o práci, čelili trestnímu stíhání za násilné vyjadřování svých náboženských názorů na veřejnosti, zejména v otázkách manželství a rodiny, například za prohlášení, že považují manželství za svazek muže a ženy. Fakt, že je možné za tyto názory někoho trestně stíhat, je podle Hoffmanové velmi závažný, a to i proto, že právní předpisy mnoha zemí používají velmi vágní formulace nebo nejasné definice týkající se podněcování k nenávisti.

Organizace OIDAC informovala zejména o propuštění učitelů Bena Dybowského a Joshuy Sutcliffa a reverenda Bernarda Randalla, školního kaplana. Všichni byli propuštěni kvůli svému přesvědčení o genderové identitě a rodině. Anja Hoffmanová je toho názoru, že umlčování křesťanských hlasů na veřejnosti podkopává pluralitu západních demokratických společností a znemožňuje svobodu slova.

Další omezení náboženské svobody pocházejí z návrhů zákonů o takzvaných „narázníkových zónách“, které se vyskytují především ve Velké Británii a které kriminalizují modlitby a náboženské demonstrace, jako jsou modlitební iniciativy před potratovými kritikami.

Organizace označila za obzvláště překvapivé zatčení Isabel Vaughan-Spruceové, která byla zadržena v jedné z nárazníkových zón a vyslýchána, zda se v tichosti modlí. Toto zatčení je příkladem obav z kriminalizace nenásilných projevů ve Spojeném království.

Mezi další formy diskriminace patří ty, které porušují právo rodičů na výchovu dětí v souladu s jejich náboženským přesvědčením.

Zdroj: ACI Stampa (Převzato z www.cirkev.cz, redakčně upraveno)

Papež František o trojím poučení, které může kontemplativní žena dát církvi

Při setkání se členy Papežské mezinárodní mariánské akademie a účastníky kongresu, pořádaného jeho mariologickou katedrou, papež František připomněl španělskou mystičku Marii de Jesús da Ágreda. Tato žena bývá považována za jedinou mariánskou mystičku v dějinách církve.

Papežská mezinárodní mariánská akademie je jednou ze sedmi papežských akademií, koordinovaných Dikasteriem pro kulturu a vzdělávání. Při Papežské univerzitě Antonianum tato akademie zřídila katedru mariologických studií, jejíž jedno oddělení nese jméno sv. Beatriz de Silva († 1492), rodné sestry bl. Amadea de Silva, která je považována za zakladatelku řádu Neposkvrněného početí (1511), jejíž v jeho dějinách a rozvoji doprovázeli františkáni. Jak papež v úvodu své promluvy poznamenal, jedná se o poněkud zapomenutou řeholnici.

„Váš kongres se koná v rámci katedry svatě Beatriz de Silva, vaši napíj zapomenuté zakladatelky. Tato katedra, založená Papežskou mezinárodní mariánskou akademií, je krásnou iniciativou nejen pro to, co představuje pro studium tajemství Neposkvrněného početí, ale také protože se zrodila z podnětu kontemplativního ženského řádu. Proto jsem šťastný, že mohu pozdravit matky z tohoto řádu, které působí v Argentíně a při této příležitosti přijely.“

Mariologický kongres se ovšem věnoval zakladatelce řádu Neposkvrněného početí, nýbrž jedné z jeho významných postav, mystičce a teoložce Marii de Jesús de Ágreda, která spolu s dalšími (Maria-

na de Jesús Torres y Berriochoa, María de los Dolores y Patrocinio, Angeles Sorazu) zaujímá místo zejména v dějinách dogmatu Neposkvrněného početí.

„Matka Ágreda byla výjimečná žena, kterou jste označili za milovnici Písma, mariánskou mystičku a evangelizátorku Ameriky. Tyto tituly mě přiměly zamyslet se nad třemi lekcemi, které kontemplativní žena může dát církvi. První lekce se týká ticha, postoje naslouchání, abychom do srdce přijali hlas Milovaného, věčného Slova Otce. Postoj pro všechny, ale zejména pro ženy. Ženy umějí naslouchat a mají k tomu zvláštní povolání. Je překvapivé, jak některé řeholní sestry i bez zvláštního vzdělání dosáhly pozoruhodné znalosti Písma a ve škole modlitby z něj pijí jako z živého pramene. Nazvat je tedy zamilovanými do Písma znamená vidět samotného Krista, který k nim promlouvá, promlouvá k nám skrze své Slovo a žádá, abychom po Mariině vzoru uchovávali vše ve svém srdci.“

Druhým poučením je mystika, tedy vztah s Bohem, který vzniká z postoje naslouchání, ze vtělené četby Písma, pokračoval papež.

„Jisté, je to extatický prožitek, ale pod pojmem extáze rozumíme vyjít ze sebe sama, vyjít z naší pohodlnosti, z našeho sobeckého já, které se nás vždy snaží ovládnout. Jde o to udělat místo Bohu, abychom ho v podstatě Duchu Svatému mohli přijmout do svého domu. To je příklad Marie, která Boha přijala do svého Neposkvrněného Srdce dříve, než ho přijala do svého panenského lůna. V tomto smyslu nás kontemplativní řehole učí cestou asketice, odříkání a věrnosti,

Zjevení Panny Marie sestře Marii de Jesús da Ágreda, 18. století

jak se radovat ze života pro Boha. A někdy se kontemplace odehrává v tichu, před Pánem. V tomto světě, který je stále plný věcí, slov, zpráv, vnější komunikace, je vnitřní komunikace v tichu velmi potřebná.“

Matka Ágreda a její spolusestry, které jako první kontemplativní řeholnice dorazily do Ameriky, podávají svědectví o misionářském duchu kontemplativního života, který později zdůraznila svatá Terezie od Dítěte Ježíše, uzavřel papež a dodal, že není náhodou, že další velká mystička, svatá Růžena z Limy, je první světici na tomto kontinentu.

„Je tedy pochopitelné, že matka Ágreda cítila Boží výzvu modlit se za duše, které ho ještě nepoznaly, a že tato modlitba přinesla ovoce v duších těch, kteří byli podle misionářů dobře disponováni k přijetí křtu. Obvykle si nejsme vědomi síly přímlyvné modlitby v našem životě, ale jak nás učí Maria na svatbě v Káni Galilejské, i my můžeme poznat, odkud přichází nové víno prostřednictvím těch, kteří nás podporují svou modlitbou a podporují nás svým příkladem. A nezapomínejme na velké Mariino gesto v Káně: Udělejte všechno, co vám řekne.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Poznámka redakce: Matice cyrilometodějská s. r. o. vydala čtyřsvazkové dílo **Mystické město Boží** mystičky Marie de Jesús de Ágreda. Více informací a možnost objednávky na www.maticecm.cz.

NABÍDKA AKCÍ DIECÉZNÍHO CENTRA PRO SENIORY - HRADEC KRÁLOVÉ

20. 3. 2024 – Akademie pro aktivní třetí věk s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým, téma: Svatou zemí po stopách Ježíšových + představení knižních novinek, Hradec Králové (Nové Adalbertinum).

26. 4. – 29. 4. 2024 – poutně-poznávací zájezd do Beskyd s návštěvou poutního místa Turzovka.

3. 5. – 11. 5. 2024 – poutně-poznávací a odpočinkový zájezd do Toskánska s pobytem na ostrově Elba (kapacita se plní).

13. 5. – 16. 5. 2024 – májová duchovní obnova v Krkonoších s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým, Janské Lázně (Marianum).

Informace a přihlášky: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 737 215 328 nebo 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskh.cz nebo www.simeon.cz.
Těšíme se na setkání s vámi!

„Zdrávas, Maria“

My katoličtí křesťané rádi uctíváme Matku Boží. Ona je Matkou našeho Pána a Vykupitele Ježíše Krista. Je však také Matkou naší. Lidé se k ní rádi modlí. Přicházejí k ní se všemi svými záležitostmi. Že Maria vyslyší jejich prosby, o tom svědčí množství votivních tabulek na poutních místech, které vypravují o pomoci Matky Boží.

Katoličtí křesťané rádi zpívají mariánské písně a modlí se četné modlitby: „Pod ochranu tvou“, „Zdrávas, Královno“, „Maria, pomoz, přišel čas“, „Pomni, ó nejdobrotivější Panno Maria“ a mnoho dalších.

Nejznámější a nejrozšířenější mariánská modlitba je nepochybně „Ave Maria“ – „Zdrávas, Maria“. Každé dítě zná tuto modlitbu. My křesťané se jí modlíme několikrát denně. Obyčejně ji připojujeme k modlitbě „Otče náš“, opakujeme ji v růženci, a i když jsme někdy unaveni, na jeden „Zdrávas“ nám vždy ještě zbudou síly.

„Zdrávas, Maria“ je proto tak oblíbená modlitba, protože je z části převzata přímo z evangelia sv. Lukáše. Již první věta: „Zdrávas, Maria, milostiplná, Pán s tebou“ jsou slova, kterými oslovil archanděl Pannu Marii, když k ní přišel, aby jí oznámil, že se má stát matkou Syna Božího. Druhou větu: „Požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého“ vyslovila Alžběta, když ji Maria přišla navštívit.

K oběma těmto větám připojili křesťané ještě prosbu: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší.“ Je to vlastně trojí prosba:

1. Pros za nás hříšné

Někdo se může zeptat: Nejsou snad dnes větší a důležitější záležitosti? Např. mír ve světě, mír mezi jednotlivými lidmi. Je zde mnoho starostí – starosti o zdraví jak vlastní, tak našich bližních; starosti o pracovní místo, starosti rodičů o děti; mnoho věcí nám leží na srdci a tíží nás. Proč se máme modlit právě za nás hříšné?

Proč přišel Bůh na tento svět? Proč se stal člověkem? Proč se Ježíš narodil? Nikoliv proto, aby nás zbavil starostí, nemocí, utrpení a námahy, noličiv, aby udělal náš život příjemnější a pohodl-

nější. Nepřišel, aby se v první řadě postaral o spravedlivější svět a odstranil bídu a nouzi. Nikoliv, Kristus přišel a umřel za nás, aby nás vykoupil z našich vin a otevřel nám nebeské království a přístup do Boží slávy.

My všichni jsme hříšníci. Netíží nás pouze Adamova vina. I my sami opouštíme Boží cestu, prosazujeme svou vůli proti vůli Boží, učinili jsme své JÁ středem svého života. Hřešit můžeme, noličiv však sami sebe vykoupit. To musel za nás udělat Ježíš Kristus. A abychom vždy opět našli odpuštění, abychom opět našli sílu obrátit se od hříchů zpět k Bohu a postavili ho do středu svého srdce, to je pro nás ta nejdůležitější záležitost a k tomu prosíme o přimluvu Matku Boží, Neposkvrněnou Pannu Marii.

2. Pros za nás „nyní“

...v této hodině, v tento okamžik. My lidé rádi žijeme se svými představami a přáními buďto v minulosti, nebo v budoucnosti. Myslíme na to, jak „krásné byly staré časy“. Toužíme po tom, aby se to vrátilo zpět, naše dětství, naše mládí, dřívější léta, která se nám jeví lepší a krásnější než tento temný přítomný čas. Nebo se trápíme pro minulé viny, i když nám už dávno byly odpuštěny, a nemůže se jich vnitřně zbavit. Jenže nad minulostí už nemáme žádnou moc. Ta spočívá v Božím milosrdenství.

A podobně je tomu s budoucností. V budoucnosti by mělo být podle nás všechno lepší a krásnější. Anebo si děláme starosti o budoucí dobu. Co všechno se může stát! A tak dále. Ale i nad budoucností máme jen malou dispoziční moc. I ta leží v Božích, noličiv v našich rukou.

Jediný okamžik času, kterým můžeme opravdu disponovat, je „nyní“. Nyní máme okamžiky v rukou, nyní o nich můžeme rozhodovat. Teď máme a musíme konat svou povinnost, plnit své úkoly. Ale „nyní“, jak říká sv. Pavel, je také „čas milosti, nyní jsou dny spásy“. Nyní máme a musíme pracovat na své spáse. Toto „nyní“ je naše nejdůležitější hodina.

Proto je prosba, aby nám Maria pomohla právě nyní, tak důležitá. Nyní potřebujeme pomoc, odpuštění a vedení.

EN CLARA VOX REDARGUIT

(Adventní hymnus)

Ze školy sv. Ambrože

Hle, jasný hlas již zaznívá
a všechno temné proráží,
sny nechat prchnou do dáli,
z výšin se Ježíš zaskvívá.

Probud' se, myslí malátná,
ať na pozemském neulpíš.
Hle, Hvězda nová zasvítla
a zahání vše, co je zlé.

Vždyť byl k nám poslán Beránek,
by zdarma dluhů zbavil nás.
My všichni v slzách lítosti
jej prosme, by nám odpustil.

Až znovu přijde jako blesk
a svět až strne úzkostí,
by netrestal nás za viny,
leč láskyplně chránil nás.

Moc, chvála, čest i sláva bud'
Bohu Otci i se Synem
i s Duchem Utěšitelem
vždy od věků až na věky.
Amen.

3. Pros za nás „v hodinu smrti naší“

Kromě „nyní“ je to ta nejdůležitější hodina našeho života. V hodinu naší smrti se rozhodne s konečnou a neodvolatelnou platností, zda budeme zachráněni a dosáhneme spásy. Právě v této hodině, ve které možná nebudeme při vědomí, ve které budeme krajně unaveni a vyčerpáni, kdy už nebudeme mít sílu k vnitřnímu vzepětí, právě v tuto hodinu potřebujeme přimluvu a pomoc Panny Marie. Kéž nás pak vezme za ruku a přivede ke svému Synu Ježíši Kristu. Kéž pak prosí za nás hříšné, aby nám Bůh byl milostiv a přijal nás do svého království.

A o to všechno prosíme Pannu Marii. Ona, kterou nám dal Ježíš za Matku, kéž nás přijme do své mateřské ochrany, kéž se za nás přimlouvá u Boha, aby nám byly odpuštěny naše hříchy. Kéž je nám nyní, v přítomné hodině dnešního dne Pomocnicí a především kéž je mocnou Přimlůvkyní v poslední hodině našeho života. Amen.

*Překlad -Iš-
(Redakčně upraveno)*

Maria - vzor ženy a obraz církve

„Maria má svým panenským mateřstvím a plností milosti jako věrná Pomocnice Kristova trvalý význam coby vzor pro všechno opravdu lidské a křesťanské. Proto Pavel VI. ve svém apoštolském listě „Marialis Cultus“ (2. 2. 1974) uctívá Pannu Marii nejen jako „Kristovu dokonalou učednici“ (35), ale vyzvedl ji především jako „jedinečný vzor pro postavení ženy“ (36) v povědomí času.“

Katolická víra si byla vždy vědoma, že ženě přísluší jak v řádu stvoření, tak v řádu vykoupění mimořádný význam. Žena je totiž svým od Stvořitele ustanoveným napětím mezi pohlavími pólem niternosti a hloubky, principem početí a schopnosti přijímat, je silou skrytosti, pokory, duchovnosti a mateřství ve světě. Kde se tato síla a tato schopnost lidstva vytratí, třeba zcela bezrozdílným přirovnáváním ženy k muži, tam je porušena rovnováha sil v kosmu, tam dojde k zhoubné nadvládě mužského principu s jeho tvrdostí, jeho intelektuální dravostí, jeho úsilím o moc, s jeho chladnou vypočítavostí a tím k porušení duchovně-duševní rovnováhy sil, což musí být lidstvu jediné ke škodě.

Vždy jsme si byli vědomi pravdy, kterou kdysi básník Jeremias Gotthelf oděl těmito slovy: „Blaho národa závisí více od vlády ženy, než si to muži uvědomují.“ Proto také za všech dob je důstojnost ženy normou a měřítkem důstojnosti člověka. Lidstvo by muselo samo o sobě zahynout, kdyby přestalo uznávat a vidět hodnotu čistého ušlechtilého ženství. Ale kde vzít toto měřítko, jestliže již jednou bylo ztraceno?

V Ženě, která byla Matkou Ježíše Krista a současně zůstala Pannou, udržely se tyto hodnoty ve své čistotě a neposkvrněnosti. Maria je a zůstává svým panenským mateřstvím vzorem dokonalé ženy. Je to vlastně to nejhlubší, co může být řečeno o ženě v řádu spásy: Ona má svými jedinečnými schopnostmi a přičiněním přispět ke spáse lidstva!

Jak nesmírná je to úloha, která takřka překračuje síly jednotlivce. Ale Maria jako dokonalá plnost ženy dává zde stále nové a nové impulzy, které i v dnešní době činí nemožné možným, jestliže zůstaneme otevření pro její podněty.

Jako žena a svým bytím a konáním jako Matka a Panna je Maria podle nejstarší tradice církve pozdvižena za vzor církve, která svými panenskými a mateřskými rysy představuje odraz Panny a Matky Marie.

Maria jako obraz církve

Tento prastarý Mariin rys vytyčil pro církve Západu poprvé sv. Ambrož († 397) slovy: „Maria typus ecclesiae“. Tím rozuměl sv. Ambrož především toto: Panenské mateřství Mariino se v církvi opakuje, neboť církve vždy znovu opakuje panenské početí z Ducha Svatého a rodí nové Kristovy údy.

Z tohoto hlediska v církvi nikdy nevymizela idea, že v Marii je možno rozpoznat církve, že celá církve je ustavena mariánsky a dělá plně jen to, co Maria sama učinila. Tak je možno vztáhnout místo z 12. kapitoly Zjevení na Marii. Na přelomu 8. a 9. století říká k tomu Alkuin z Yorku ve svém komentáři k Apokalypse: „Žena oděná sluncem je blahoslavená Panna Maria. Ale v ní poznáváme celý lidský rod – a tím je církve. Neboť ona je nazývána ženou nikoliv pro slabost svého pohlaví, nýbrž proto, že denně plodí nové národy, z nichž je budováno obecné Kristovo Tělo.“

*Giovanni Battista Tiepolo (1696–1770):
Vzdělávání Panny Marie*

Tento předobrazný Mariin charakter pro církve posílil Pavel VI. v souvislosti s 2. vatikánským koncilem novým akcentem: Jako prvotní buňka církve, jako její zástupkyně na samém počátku a jako její dokonalé představení je Maria obdařena titulem „Matka církve“, který vychází z tradice. Tím má být zdůrazněno Mariino duchovní mateřství vůči všem věřícím, jak to bylo známo již Augustinovi, když říká, že „Maria je zřejmě duchovní Matkou i Kristových údů, neboť svým láskyplným odevzdáním spolupůsobila, že se věřící v církvi znovu narodili“ (*De virginis*, 6).

Co znamená tento předobraz a tato účinná jednota mezi Marií a církvi, můžeme lépe postřehnout při hlubším pohledu na tajemství církve. Církve ve svém vnitřním pojetí představuje všechna spásná Boží ustanovení, která jsou určena k udržení a pokračování jeho vykupitelského díla. Církve je takřka jen jiný název pro onu „plnost Kristovu“ – rozšíření nebo *pleroma Christi*, jak o něm mluví list Efezanům 1,23. První úkon tohoto Kristova naplnění se však uskutečnil v jeho zrození z Marie Panny. Proto Maria učinila již

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Ať je tento čas propleten modlitbou za mír a dobrými skutky, aby tak bylo cítit radost očekávání Krále míru ve vašich srdcích, rodinách a světě, který nemá nadějí. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu.“

Medžugorje 25. listopadu 2023

při prvním zakládání církve něco, co nemohlo být na samém počátku učiněno skrze všechny, nýbrž zástupně pouze skrze jedinou Ženu. Maria přijala tím, že porodila Krista, zakládající význam pro církev. Byla tím svým způsobem pozdvížena i na zástupkyni církve a celého lidstva. To má další důsledky, že Maria jako jediná nese v sobě charakteristické vlastnosti a vykonává činnosti, které vyznačují církev jako celek a které ona činně uskutečňuje. Maria je tedy první a současně jediné možné uskutečnění církve.

To ovšem znamená: Jestliže církev představuje konečný cíl všech božských ustanovení spásy, jestliže v sobě ztělesňuje pojem všech spásonosných Božích činů, pak není možno dívat se ani na Mariinu osobu, ani na její osobní činy a významy z čistě individuálního hlediska. Pak nic na Mariině osobě ani na jejích osobních vlastnostech neexistuje jen kvůli ní samotné. Pak ze všeho, čím je Maria, jaké má vlastnosti a co všechno vykonala, září tajemství církve.

To je možno zdůraznit v jednom rysu: v Mariině panenství. Jistě, má svůj smysl rozjímat o tomto rysu jako o ryze individuální vlastnosti. Neboť jistě není bez významu, že Bůh na důkaz své suverenity a nezávislosti svého jednání na vnitřních kosmických silách učinil Matkou Mesiáše Pannu. Ale kdybychom zůstali jen u tohoto individuálního smyslu, demonstrovalo by to jen Boží moc a vyvolení jednoho člověka. Hned však by vyvstala pro myslícího věřícího otázka: K čemu bylo zapotřebí takové demonstrace? Ta má svůj vymezený smysl, ale neumožňuje poznat žádný další význam, který by se vztahoval na celé lidstvo, a tím samozřejmě i na každého jednotlivce.

Z hlediska výrazně církevního vypovídá naopak Mariino panenství toto: I církev je povolána k panenství, chce-li splnit své zprostředkování svěřené Bohem. Pro společenství to znamená především: Pán je povolal k nadpřirozené víře, k zachování čistoty této víry a k úplnému sebeodevzdání Pánu.

Podle sv. Augustina musí se však také věto eschatologické zasvěcení i plně tělesně konkretizovat, to znamená skrze tělesné panenství a panictví některých jejích členů a stavů. Jinak bychom Marii jako prototyp a obraz církve nebrali vážně.

Z tohoto hlediska nejde v učení o Panně Marii pouze o vyzvednutí jedné postavy. Jde spíše o poznání i o výstavbu celé církve a konečně o postavení celého lidstva před Bohem. Z hlediska dějin spásy a z hlediska církve nemůže být Maria mylně chápána jako „bohyně“ nebo postavena po boku Vykupitele jako další vykupitelka. Má své místo v církvi a mezi vykoupenými, i když jako její první vykoupěný úd. To není málo a má to pro sebeuskutečnění církve jedinečně silné impulzy.

Takový impulz přichází pak především ze závěru Mariina života, z jejího nanebevzetí a oslavení. V nanebevzaté Marii dosahuje již církev svým vrcholem do nebeské vlasti. Ve svém nejvyšším údu je již v cíli. V této jistotě získává nejen na bezpečné jistotě své víry a své naděje na konečné naplnění, ale získává i v oslaveném obraze sílu a milost pro své dočasné poutování ke konečnému cíli.

*Podle Kirche heute 9/96 přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)*

Svatí Cyril a Metoděj – apoštolové Slovanů

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

mniší dali písmo Slovanům. Tato otevřenost srdce přispěla k tomu, že evangelium zapustilo kořeny. Oni dva bratři skutečně neměli strach, byli odvážní.

Velice brzy však nastaly rozpory s některými představiteli latinského duchovenstva, kteří se obávali odnětí monopolu na kázání mezi Slovanů – onen obvyklý boj uvnitř církve. Jejich námítky jsou náboženského rázu, avšak jen zevně: Boha prý nelze chválit jinak než ve třech jazycích, které byly na kříži – v hebrejštině, řečtině a latině. Měli uzavřenou mentalitu, aby uhájili svou nezávislost. Cyril ovšem důrazně odpověděl: Bůh si přeje, aby ho každý národ chválil ve svém jazyce. Spolu s bratrem Metodějem se odvolal k papeži, který schválil jejich liturgické knihy ve slovanském jazyce, dal je umístit na oltář kostela Panny Marie Sněžné a společně s bratry podle nich zpíval Pánu chvály. Zanedlouho poté Cyril zemřel a jeho relikvie jsou dodnes zde, v Římě, uctívány v bazilice sv. Klimenta. Metoděj byl naopak vysvěcen na biskupa a vyslán zpět na slovanské území. Tam hodně vytrpěl, byl též uvězněn, avšak, bratři a sestry, víme, že Boží slovo není spoutáno a šíří se mezi těmi národy.

Když pohlédneme na svědectví těchto dvou hlasatelů evangelia, které sv. Jan Pavel II. prohlásil za spolupatrony Evropy a o kterých napsal encykliku *Slavorum Apostoli*, všimneme si tří důležitých hledisek:

Především je to **jednota**. Řekové, papež, Slované – v oné době existovalo v Evro-

pě jednotné křesťanstvo, které spolupracovalo při hlásání evangelia.

Druhým důležitým hlediskem je **inkulturace**, o které jsem již něco řekl předtím. Evangelizace kultury a inkulturace ukazují, že hlásání evangelia je úzce propojeno s kulturou. Nelze hlásat abstraktní, destilované evangelium, nikoli. Evangelium je třeba inkulturovat a je také výrazem kultury.

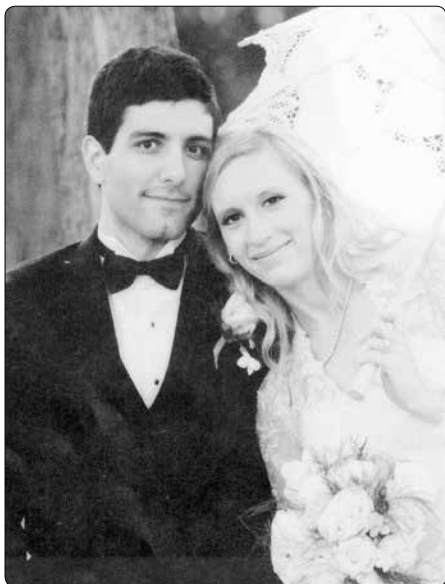
Posledním hlediskem je **svoboda**. Hlásání si žádá svobodu, ale svoboda vždy potřebuje odvahu. Člověk je tím více svobodnější, čím více má odvahy a nedá se spoutat mnoha věcmi, které svobodu odnímají.

Bratři a sestry, prosme svaté Cyrila a Metoděje, apoštoly Slovanů, abychom byli pro druhé prostředníky „svobody v lásce“, abychom byli tvořiví, vytrvalí a pokorní, v modlitbě a ve službě.

*Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)*

Milosrdenství pro vraha

V americkém městě Indianapolis 31. března 2014 trávil čtyřicetiletý softwarový vývojář Nathan Trapuzzano poklidný večer se svojí manželkou Jennifer. Pro tento angažovaný katolický pár to však měl být poslední společný večer, protože o několik hodin později se Nathan stal obětí nesmyslné vraždy. Tato nepředvídatelná tragédie uvrhla pětadvacetiletou vdovu, která byla v osmém měsíci těhotenství, do největší zkoušky jejího života. Avšak díky své silné víře a důvěře v Boží milosrdenství dokázala vrahovi časem prokázat milosrdenství a nabídnout mu nesmírný a nevidaně velkodušný dar: své a Nathanovo odpuštění.

Novomanželé Trapuzzanovi

„Dne 11. května 2013 jsem se provdala za lásku mého života. Byla jsem tak rozrušená a nemohla jsem se dočkat, kdy se Nathan a já – po víc než ročním vztahu na dálku – staneme mužem a ženou. Konečně jsme mohli být jedno a trávit život společně. Nathan byl mimořádně pokorný a ochotný, měl všechny vlastnosti, které jsem u partnera hledala. Chtěl mě ochraňovat a být pevnou oporou naší víry. Každý den se u nás začínal a končil modlitbou a Nathan tehdy často klečel vedle mé postele a držel mě za ruku. Ano, velice mě miloval, ale jeho víra byla vždy na prvním místě. Krátce po svatební cestě jsem s radostí zjistila: čekáme na-

še první děťátko! Nathan se mi zahleděl do očí, vroucně mě políbil a se širokým úsměvem řekl: »Budeme rodiči.«

V ten večer před 1. dubnem 2014 – už jsme leželi v posteli – jsme si povídali a modlili se spolu jako obvykle. Řekla jsem Nathanovi, že ho z celého srdce miluji, a najednou jsme – netuším jak – začali hovořit o smrti. »Nevím, co bych dělala bez tebe; jak bych dokázala žít, kdyby se ti něco stalo,« řekla jsem. Tehdy mě Nathan jednou rukou pevně objal a s úsměvem řekl: »Zvládla bys to, jsi silná. Miluji tě!« A jelikož zapomněl říct Cecilii, našemu nenarozenému dítěti, že má rád také ji, otočil mě k sobě, políbil mě na břicho a řekl: »Mám tě rád, moje malé děvčátko.« To bylo poslední, co v ten večer ještě udělal.

Druhého dne, 1. dubna, jsme měli odejít z domu ráno ve čtvrt na osm. Nathan byl právě na své ranní procházce a myslím, že budík si nastavil na pátou, takže již okolo šesté hodiny měl být zpět. Když jsem se vzbudila, hodiny ukazovaly 7:11! Nedokážu najít slova pro vyjádření svých pocitů, které mě zaplavily; byl to kolotoč emocí, když jsem si uvědomila, že Nathan se nevrátil domů jako obvykle. Vzpomínám si, že jsem si přes sebe přehodila župan, vyběhla jsem ven a zoufale jsem ho volala, když jsem kráčela po jeho obvyklé ranní trase. Právě jsem telefonovala se svými rodiči, když jsem odbočila za roh první řady domů a uviděla jsem žlutou policejní pásku a všude blikající policejní světla. Přiběhla jsem ke dvěma

Jennifer s malou Cecilii

Nathan si svoji procházku pouze přednedávnm přeložil na brzké ráno, aby mohl večer po práci víc času trávit s manželkou.

policistům, kteří stáli u zábrany na místě činu a řekla jsem jim: »Nemohu najít svého manžela!« Převedli mě na druhou stranou ulice, tam jsem padla do šterku na kolena, která jsem si přitom rozbila, a nedbajíc na to jsem se hned začala modlit: *Zdravas, Maria ... Otče náš* a všechny modlitby, které mi právě přišly na mysl. Nikdo mi nechtěl říci, co se stalo, pouze to, že někoho zastřelili.

Moji rodiče dorazili krátce poté a svým autem mě vzali do nemocnice. Byla to pro mne hororová jízda: bezradná, nedůvěřivá a s chvěním jsem neustále úpěnlivě prosila Boha, aby zachránil mého milovaného manžela. Moje nejhorší obavy se potvrdily, když jsem po identifikaci viděla svého otce plakat.

Byla jsem jako omráčená, v šoku; můj rozum to nechtěl pochopit. Bolest byla příliš velká, příliš krutá, dusivá, dokázala jsem žít jen od jednoho výdechu k druhému. Naše ještě nenarozená Cecilie se stala mojí záchrannou kotvou, mojí motivací k přežití.

Již po třech týdnech jsem přivedla na svět naše malé děvčátko a bylo to nepopsatelně trpké, že tento den, který měl být nejradostnějším dnem mého života, byl zatížen tak velkým smutkem a boles-

ti, protože tady nebyl Nathan, aby ho prožíval spolu se mnou.

První, nad čím jsem v těch dnech často uvažovala, byla slova modlitby *Otče náš*: »...jako i my odpouštíme našim viníkům...«, a zeptala jsem se sebe samé: »Jak se můžu modlit tato slova, když v ně nevěřím, když nekonám s celým srdcem podle nich?« A tak jsem se začala dívat na obraz milosrdného Ježíše a číst *Deníček sv. Faustyny*, kde se píše: »Toužím se celá proměnit ve tvé milosrdenství a být tvým živým odleskem, Pane, kéž ta největší Boží vlastnost, čili jeho nekonečné milosrdenství, pronikne skrze mé srdce a mou duši na bližní. (...) Pomoz mi, Pane ... abych měla soucit se všemi utrpeními bližních. Neodmítnu své srdce nikomu. Budu jednat upřímně dokonce i s těmi, o nichž vím, že budou mé dobroty zneužívat, a sama se ukryji do nejmilosrdnějšího Srdce Ježíšova.« (*Deníček*, 163)

Doufala jsem a tak moc jsem věřila, že jednou budu i já schopna z celého srdce projevit milosrdenství. Nebyl to žádný konkrétní moment, žádné světlo, které by se ukázalo a řeklo mi: »Toto je teď ten okamžik, kdy odpouštím vrahovi.« Až po určité době jsem dokázala v sobě říci: »Odpouštím!« Pak jsem to dokázala říci v modlitbě; a nakonec jsem to dokázala vyslovit také nahlas. Vědomí, že se všude lidé za nás modlí a posílají nám pozdravy, mi skutečně pomohlo všechno přestat. Ty, kdo chtěli pro mne a pro Nathana něco udělat, jsem prosila: »Běžte do kostela a znovu najděte svoji víru.« To by pro nás znamenalo více než cokoliv jiného.“

Závěrečná slova Jennifer před soudem

„Řekli mi, že při soudním přelíčení budu moci učinit prohlášení o tom, jak události z prvního dubna změnilý můj život. Vaše ctihodnosti, dnes zde stojím a vědomě mluvím jako poslední, protože bych chtěla, aby »odpuštění« bylo to poslední, co bude Simeon Adams, vrah, slyšet, a možná tím poprvé ve svém životě zakusí, že Bůh ho miluje, že Bůh vždy odpouští a že i já mu chci nabídnout své odpuštění. Simeon Adams byl odsouzen na 55 let. Těchto 55 let nám Nathana nikdy nevrátí. Ani neuzdraví moje zlomené srdce. Nikdy Cecílii nedá šanci poznat

Simeon Adams, přezdívaný rovněž Red (Červený), nebyl policii neznámý. V té době jako 16letý měl už dlouhý trestní záznam. Nathana zastřelil při pokusu o loupež, přičemž ten při své ranní procházce, kterou rád využil k modlitbě a rozjímání, neměl u sebe nic jiného než zlatý křížek na krku, snubní prsten a levný mp3 přehrávač, na němž často poslouchal katolické vysílání.

Na soudcovu otázku: „Máte vůbec představu, co jste způsobil?“ Simeon Adams odpověděl: „Ne, nemám!“

svého otce. Avšak já zde dnes nejsem proto, abych se zasazovala o vyšší trest, ale abych hovořila o odpuštění. Celým svým srdcem si stojím za tím, když říkám: »Od-

pouštím.« Protože Nathan Trapuzzano byl mužem, který věděl, že také on je hříšník, jehož Bůh miluje a jemuž odpouští, chtěl, aby každý, koho potkal, zakusil lásku a odpuštění, a věřím, že to tak je i nyní. Nathan by chtěl, abychom my všichni, kteří jsme tady, něco do hloubky pochopili: Každý z nás je milován milosrdným Bohem nekonečnou, osobní a bezprostřední láskou. Neexistuje nic, co by nám Bůh neodpustil. Můžeme se zdráhat přijmout toto milosrdenství, ale Bůh nám ho nikdy nepřestane nabízet. Po ničem jiném netouží více, než abychom se k němu vrátili. A když se tak rozhodneme učinit, běží nám vstříc, aby nás objal a zasypal polibky – to je pravda, bez ohledu na to, jak závažné jsou naše hříchy!

Nevíme, na co Nathan myslel v posledních okamžicích svého života. Ale jako jeho manželka, jeho spřízněná duše, nepochybuji, že svému vrahovi odpustil, když Nathana duše v ono úterní ráno šla vstříc svému osobnímu soudu. Takto jsme ho znala. A ačkoliv nám těch 55 let Nathana nikdy nevrátí zpět, to, co dnes Simeonovi nabízím, je ODPUŠTĚNÍ.“

*Z Vítězstvo Srdca 151/2023
přeložil a upravil -dd-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

že by Pán otálel splnit to, co slíbil, jak ho někteří lidé obviňují z otálení, ale je k vám shovívavý, protože nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání.

Ten den Páně však přijde jako zloděj a tehdy nebesa náhle s rachotem pomínou, živly se stráví žárem a země i všechno na ní bude souzeno. A tak všechno vezme za své. Jak vám proto musí ležet na srdci, abyste žili svatě a zbožně, a tak očekávali a urychlovali příchod tohoto Božího dne, kdy se nebesa stráví v ohni a živly rozplynou v žáru.

Ale my čekáme – jak on to slíbil – nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost. Když tedy na to musíte čekat, milovaní, horlivě se snažte, abyste byli před ním bez poskvrny a bez úhony v pokoji.

Evangelium - Mk 1,1-8

Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím: Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnajte mu stezky!“ Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobyly a medem divokých včel. (Jan) kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.“

Monsignore O'Flaherty a „římský kat“

Kdo zná pocit, že již dlouhý čas je mu „vlk v patách“, ten si s úlevou vydechne, když se tento hon jednou skončí a „vlka“ se definitivně zbaví. Trochu jinak to bylo v případě irského kněze Hugh O'Flahertyho, který po skončení nacistické okupace Říma svému nežroutějšímu pronásledovateli nejen odpustil...

Otec Hugh O'Flaherty (1898–1963), šarmantní, temperamentní, metr devadesát vysoký, urostlý chlap, amatérský boxer a vynikající hráč golfu z jižního Irska, byl v diplomatických službách Vatikánu a měl velice dobré kontakty i ve vysoké římské společnosti. Tyto kontakty se staly životně důležitými, když od léta 1943 tisíce spojeneckých válečných zajatců, přecházejících z italských táborů, hledaly útočiště v Římě, v té době obsazeném německými vojsky. S pomocí mnoha odvážných spolupracovníků se O'Flahertymu podařilo vybudovat tajnou uprchlickou organizaci *Rome Escape Line* (Římská uprchlická linka), která během devíti měsíců nacistické nadvlády (od září 1943 do června 1944) zachránila před zatčením a smrtí přibližně 6 500 lidí. V neustálém ohrožení života se snažili zajistit bezpečné úkryty ve Vatikánu a v římských kláštrech, seminářích a soukromých bytech, jakož i obléčení a potraviny pro převážně britské vojáky, ale i pro množství ohrožených Židů a politicky pronásledovaných lidí. Pomáhat všude, kde se jen dalo, to bylo nejnvtirnější podstatou kněze O'Flahertyho, který řekl: „*Katolická víra nás dělá čistějšími ve smýšlení, dobročinnými, milujícími pravdu a velkodušnými.*“ Přitom se ukázal jako velmi nebojácný, šikovný a neochvějný v důvěře v Boží prozřetelnost.

Irský monsignore se již brzy dostal do pozornosti ambiciózního a brutálního šéfa gestapa v Římě SS-Obersturmbannführera Herberta Kapplera. Čím více O'Flahertyho odhaloval jako hlavu podzemní sítě, tím neúprosněji a zákeřněji ho začal pronásledovat, avšak nemohl mu ublížit, dokud se nacházel na neutrální půdě Vatikánu. A tak Kappler nasadil všechny své síly k tomu, aby ho do své sítě lapil v městské části Říma. Měl velký počet tajných informátorů gestapa, mnoho kontrolních stanovišť a často podnikal domovní prohlídky. Na podzim roku 1943 O'Flaherty těsně unikl přes sklep na uhlí, když dal Kappler jednotkami SS obklíčit palác knížete Dorii Pamphiliho. S narůstající zlostí se Kappler třikrát pokoušel nalákat nenáviděného kněze do pasti, dokonce mu vyhrožoval, že ho dá odvést z teritoria Vatikánu a zabije ho. Varován svými informátory se však irský kněz i nadále odvažoval překročit hranice Vatikánu, aby zmírňoval bídu obyvatel Říma. Často se pohyboval v přestrojení za pouličního metaře, pošťáka či za dělníka, ba vypráví se, že dokonce za řeholní sestru. Ale tato vražedná hra na kočku a myš se i pro jeho pomocníky stávala stále nebezpečnější. V lednu 1944 mnohé odhalili, pak je krutě mučili a popravili. O to víc toužebně byl očekáván příchod spojeneckých vojsk, která postupovala z jihu.

Když byl Řím 4. června 1944 konečně osvobozen, O'Flaherty věděl, že jeho mise se tím pouze rozšířila také na německé válečné zajatce. Okamžitě požádal amerického generála Clarka, aby se zajatci nezacházel špatně. Navzdory veškerému teroru, který pod nacisty podstoupil a vytrpěl, O'Flaherty také v nich viděl Boží jiskru, jak o tom svědčí jeho „pravá ruka“, britský důstojník Sam Derry: „*Hugh byl přesvědčen, že také ta nejpodlejší stvoření, která byla schopná nejhorších činů, skrývají v sobě něco dobrého. Nedokázal být nenávnstný anebo pomstychtivý.*“ Navzdory zděšení a nepochopení mnohých si tento postoj neochvějně zachoval i vůči tomu, kterého

Italové nenáviděli jako nikoho jiného a vůči němuž mohl O'Flaherty – lidsky řečeno – rovněž přechovávat trpkou nenávnst a zlost: vůči Herbertu Kapplerovi. Když byl tento „kat Říma“ v roce 1948 odsouzen

Mons. Hugh O'Flaherty

na doživotí, požádal svého bývalého úhlavního nepřítele O'Flahertyho o návštěvu. Kappler doufal, že mu O'Flaherty odpustí, jelikož se dozvěděl o hrdinském činu tohoto kněze, jenž pomohl jeho ženě a adoptivnímu synovi utéct z Itálie. O'Flaherty se proto vydal do vojenské věznice v Gaetě „hledat Kapplerovu duši“. Po deset let tam byl tento kněz každý měsíc jeho jediným návštěvníkem, vedl s ním dlouhé, intenzivní rozhovory o víře a pravidelně si s ním vyměňoval dopisy. O tomto zvláštním poutu O'Flaherty často s humorem vyprávěl: „*Tak daleko jsem se dostal s tímto mužem, který vypsál na moji hlavu odměnu 30 000 lir, že nyní jsme něco takového jako »partáci«.*“ Kappler zase nazýval tohoto o devět let staršího kněze „*otcovským přítelem*“. Jelikož Kappler vyrůstal v protestantské rodině, požádal dokonce monsignora O'Flahertyho, aby ho přijal do katolické církve, což se v roce 1959 také skutečně stalo.

*Z Vítazstvo Srdca 151/2023
přeložil a upravil -dd-*

Heřman Josef (10)

„Že mám jet na oslu?“ ptal se dotčeně Rainald.

„Vzkažte okamžitě sestřám v klášteře, že si mohou toho osla ušetřit. Pojedu na koni, na mém bílém Hengstovi. Nehodí se pro kancléře říše, aby jel na oslu!“

„Ale milostivý pane, to by bylo proti vši zvyklosti,“ odvětil překvapený ceremoniář.

„Běžte někam s tou vaší zvyklostí!“ vysmál se mu biskup. „Ano, váš osel a zvyklosti – to se hodí k sobě. Pojedu bez osla a bez vašich zvyklostí na svém koni. Můžete jít.“

Biskup se hned energicky obrátil k papírům, které pokrývaly celý jeho pracovní stůl. Ceremoniář sklíčeně opustil místnost.

Mezitím stál Heřman, kterému nedávno bylo dvanáct let, u osla ve stáji u sv. Mergena.

„Pořádně se nažer, dosyta!“ napomínal šedé zvíře a dával mu plnou hrst sena. „Dnes v noci budeš mít práci. Vždyť ty poneseš arcibiskupa, toho světoznámého kancléře Reinalda z Dasselu. Víš ty vůbec, jaká je to pro tebe čest?“

„Íáá!“ zahýkal osel a zakýval hlavou.

„Bílý přehoz budeš mít přes svůj šedý hřbet, na něm bude sedět arcibiskup. A všichni lidé se budou dívat na něj, na tebe a arcibiskupa.“

„Íáá!“ přisvědčil osel.

„S tím oslem nic nebude!“ uslyšel náhle hlas ode dveří, kterými právě vešla paní Iburga. „Arcibiskup nechce žádného osla. Chce jet na svém Hengstovi. Ceremoniář z dómu před chvílí bez dechu přiběhl a vyprávěl to paní abatyši.“

„To přece není možné!“ vykřikl chlapec. „Vždycky jezdil kolínský arcibiskup na oslu od nás ke svaté Cecilii, a ten nynější to musí také dělat. Co myslíš, šedý oslíku?“

„Íáá!“ ozval se osel.

„Ale vždyť to taky není žádný pravý arcibiskup!“ začala se zlobit Iburga. „Vůbec není vysvěcený, ten Reinald z Dasselu. Papež Alexander ho nepotvrdil, a od toho druhého papeže, Viktora, kterého chce císař mermomocí dosadit na Petrův stolec, se prý také nenechal vysvětit.“

„Kdo je vlastně pravý papež?“ ptal se zvědavě Herman.

„Jó, kdo tohle ví? Císař a jeho kancléř říkají, že je to Viktor. A Alexandr v Římě

říká: »Já jsem papež.« Jeden dává druhého do klatby. Kdo se v tom má vyznat? Moje hlava je na to málo chytrá. Nejlepší je, když se člověk drží Boha a jeho svatých, pak ví, na čem je.“

„Ale přece může být jen jeden papež!“ řekl rozhodně Heřman. „Dva papežové, to je špatné, a nevysvěcený biskup také nestojí za nic.“

Ano, časy to byly těžké, když schisma rozdělovalo křesťany. Žádný div, že se lidé cítili více než dříve přitahováni svatými. Člověk se přece musel něčeho držet v tom nuzném čase, kdy nevěděl, jestli žehnající ruka kněze není ochromena klatbou. V tomto čase se v lidech vzbudila hluboká duchovní touha. Upřímněji a naléhavěji promlouvaly modlitby k Bohu. Umělci ve svých nových dílech snesli světece z vysokých trůnů, kde dosud trůnili ve svaté vznešenosti, a postavili je doprostřed nouzi obdařených lidských dětí. Křesťané se jako nikdy dříve tlačili k hrobům a náhrobkům svatých, aby u nich hledali pomoc ve všech nesnázích a bolestech. To bylo něco, co bylo jisté, co mělo trvání, když se vše ostatní potácelo a samotný Petrův stolec již nebyl tak pevný jako dříve.

Vždy byli v Kolíně jeho svatí uctívání, vždyť se jich za jeho hradbami skrývalo celé množství. Ale tři největší přibylí v létě – biskup Reinald z Dasselu přivezl z Milána v mramorovém sarkofágu svaté tři krále a nyní byli v domě v září mnoha světél a nepřehlédnutelné bylo množství lidí, kteří v procesích putovali do Kolína, aby se pomodlili u svatého hrobu. Kvůli třem králům miloval Kolín svého biskupa a byl ochotný, přes všechny pochybnosti, držet se papeže Viktora, pro kterého vystupoval biskup.

„Biskup musí jet na oslu!“ řekl Heřman přesvědčeně po dlouhém přemýšlení.

„Pak mu to ale musíš sám říct!“ pobídla jej Iburga. „To máte pravdu! Jdu k němu! Neměj strach, oslíku! Přece ho poneseš ty!“ S tím vyběhl Heřman ze stáje a paní Iburga se musela tak smát, že jej už nemohla zadržet. Ten se jistě dostane do „sálu“, jak kolínští nazývali nový biskupský palác.

Vrátný biskupského paláce se hlasitě rozesmál, když se dvanáctiletý chlapec

v nuzném oblečení rozhodně domáhal uvedení k arcibiskupovi.

„To je nevidané, nevidané!“ křičel několikrát po sobě a pobaveně obracel oči v sloup. „Tady přichází takový kluk a chce k arcibiskupovi, jako by to bylo k ševci nebo mýdláři. Co vůbec chceš u arcibiskupa?“

„Je to moc důležité! Je to kvůli oslovi!“ odpověděl vážně Heřman.

„Kvůli oslovi! Ten ti určitě utekl a biskup ti ho má pomoci najít?“ Poslední slova již biskupský služebník skoro nedořekl, jak vyprskl smíchem.

„Tady si vezměte to jablko!“ pokoušel se Heřman o obchod. Nebylo to pro něj vůbec lehké, nabídnout to krásné jablko, které právě dostal od paní Iburgy, tomu chechtajícímu se tlustému vrátnému.

„Jo, jablko, to si vezmu!“ řekl vrátný a hned do něj zaryl své zuby.

„Tak, a teď mě uveďte k arcibiskupovi!“ dožadoval se chlapec.

„To, to...“ snažil se vrátný něco dopovědět a zabránit chlapci jít dál, ale s plnými ústy to nemohl doříct.

„Tak půjdu sám!“ zavrčel hoch, který byl právem rozzloben, protože vrátný klidně jedl jablko, ale jeho přání nevyhověl. Tak se kolem něj protáhl a běžel přes celou chodbu, až zůstal stát u jedné dveří, odkud zněl dunivý hlas.

„Okamžitě se zřeknete svého úřadu, pane opate!“ slyšel mluvit arcibiskupa tvrdým, těžkým hlasem ke knězi, který před ním stál a třásl se. „V klášteřech mého arcibiskupství má být pěstována kázeň a pořádek! Mají to být místa modlitby, práce a oběti, a ne prostopášnosti a světského přepychu. Svůj úřad jste nezastával dobře, pane opate. Proto vám pošlu jiného, který váš klášter od základu přemění na Bohu milé a lidem dobře činící místo. Můžete jít!“

Roztřesen opustil sesazený opat biskupskou pracovnu.

„Co tady chceš?“ zvolal Reinald na chlapce, který zůstal stát ve dveřích. „Jak ses sem dostal?“ Nelibě upřel svoje zraky na chlapce, ale ten zůstal stát a statečně odolával nebezpečným pohledům.

(Pokračování příště)

Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939

Podělí 11. 12. 2023

6:05 Klapka s... (27. díl): Miroslavem Trudičem **7:10** Letní sběr: Chodské slavnosti 2015 **7:55** Nebojte se... Ptejte se kněze **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kriváň **9:30** Outdoor Films s Dominikem Kotolou a Janem Schüllerem: Nadační fond MY pomáhá sportem **11:00** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **13:20** Honduras – Předtím, než odejdou **14:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (150. díl): Táhle za kopcem je Sarajevo **15:30** Noční univerzita: Prof. MUDr. Jan Pirk – Jak nezdravým životním stylem škodíme srdci **16:10** V souvislostech **16:30** Groteska Harolda Lloyda: O patro výš **18:00** Sedmihlásky (155. díl): Zachodí slunečko červeně **18:05** O pasáčku Asafovi (1. díl) **18:20** Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl) **18:55** Vezmi a čti: Listopad 2023 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí tělo [L] **21:05** Sýrie – Není to konec **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:50** V pohorách po horách: Slezské Beskydy **22:05** Kulatý stůl: Santini **23:25** Duchovní krajina Novohradských hor: Pohorská ves **23:55** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – Třebíč **0:10** Tiché hrozby – Zeměřetěsné roje **0:40** Hadath Baalbek **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 12. 12. 2023

6:05 Přejeme si... (28. díl): S Josefem Hradeckým **7:05** Bach trochu jinak **8:10** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **8:50** Setkání: Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Zachráněcí hadů na Bali **9:55** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce **10:50** Albánie – Metanoia **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte **13:20** Ostravské kulturní stopy – Počátky bibliofilství v Ostravě **13:42** Toccata – Káhira **14:00** Dům ze skla? **15:00** Grotesky Bustera Keatona: Frigo na mašině **16:20** Škola tmou **16:38** Duchovní malby: Svati **17:03** Vánoční podarůnek **17:25** Harfa Noemova: Klavírní koncert D-dur F. X. Duška **18:00** Sedmihlásky (155. díl): Zachodí slunečko červeně **18:05** O pasáčku Asafovi (2. díl) **18:15** Animované biblické příběhy: Mojžíš **18:40** Hermieho zpívanky **18:50** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:37** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Ukradená divočina [L] **21:05** Anděl bez křídel **21:20** Dokořán: S Janem Potměšilem **22:10** Koncert pro kardinála **23:20** Výlet do vánoční Vídně **23:55** Terra Santa News: 6. 12. 2023 **0:15** Padající andělé **0:40** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2023 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 13. 12. 2023

6:05 Přejeme si... (29. díl): S Evou Benešovou **7:10** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2023 **7:30** Bells – Květiny **7:35** Noční univerzita: Prof. MUDr. Jan Pirk – Jak nezdravým životním stylem škodíme srdci **8:10** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Zasněžená krajina Žďárských vrchů **8:30** Fotografie lidských duší **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Vezmi a čti: Listopad 2023 **10:15** Cvrlikání (92. díl): Wolf Lost In The Poem **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Visoko som viskočel: MFF Strážnice 2022 **14:05** Když bolí

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

tělo **15:10** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **15:30** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2023 **15:55** Jak potkávat svět: S Pavlem Režným **17:30** Terra Santa News: 13. 12. 2023 [P] **18:00** Česko zpívá koledy – reportáž [L] **18:30** Daruj písničku (7. díl) [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** O pasáčku Asafovi (3. díl) **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... Ptejte se kněze [P] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pravý vinný kmen **23:05** V pohorách po horách: Krakova Hořa – Nizké Tatry **23:15** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **23:45** Generální audience papeže Františka **0:10** Milovat až do zapomnění **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 14. 12. 2023

6:05 Přejeme si... (30. díl): Festivalem dobrých zpráv **7:40** Terra Santa News: 13. 12. 2023 **8:00** ARTBITR – Kulturní magazín **8:10** Dokořán: S Janem Potměšilem **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Harfa Noemova: Klavírní koncert D-dur F. X. Duška **9:45** Útulek svatého Juana Diega **10:00** Kulatý stůl: Santini **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** SWEEP – Maroko **12:56** Na úsvitu společných dějin **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem: Organizace Okamžik [L] **14:30** Zřím Řím **14:50** Výpravy do divočiny: Austrálie, země hadů **15:50** Sunday piano – Nálada klidu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2023 **16:20** Na úsvitu společných dějin **16:50** Janomamové v Brazílii **17:11** Věrní kysuckým tradicím **17:32** Naši – osobnosti lidové kultury – Naděžda Urbášková **18:00** Sedmihlásky (155. díl): Zachodí slunečko červeně **18:05** O pasáčku Asafovi (4. díl) **18:20** Ovečky: 3. neděle adventní **18:41** Grotesky Harolda Lloyda: On maratónským závodníkem **18:55** Poutníci času: S Maxem Kašparů **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** V pohorách po horách: Kriváň **19:45** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře [L] **21:30** Za obzorem: Organizace Okamžik **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Večer chval: Živá modlitba a chvála **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 15. 12. 2023

6:05 Přejeme si... (33. díl): S Alenou Krejčovou **7:05** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **7:20** Prostějov v době koronaviru **8:15** Hlubinami vesmíru s Janem Herzigem: Astronomie pro mladé **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Magazín Mary's Meals **9:40** Svět – Neobyčejné ženy **10:10** Autumn – Podzim **10:20** Když bolí tělo **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Alibaba na Mohelnickém dostavníku **13:15** Leh – Hedvábná cesta **13:24** Turzovka **14:00** Nebojte se... Ptejte se kněze **15:00** Intarzovaný svět Jana Mařika **15:15** Kriváň **15:30** Jak to vidí... P. Miloslav Fiala **0Praem** **16:05** Pěšák

Boží **16:50** Výpravy do divočiny: Ukradená divočina **18:00** Sedmihlásky (155. díl): Zachodí slunečko červeně **18:05** O pasáčku Asafovi (5. díl) **18:15** Trendy ochrany přírody **18:45** Vietnam **19:00** V pohorách po horách: Hora Baranec v pohorí Roháče **19:10** Dědek a jeho kreslený svět: Nebud' blbej **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Osamělá srdce [L] **21:30** Poutníci času: S Janem Benešem **21:45** Okřídlení sousedé: Obyvatelé půd **22:05** Outdoor Films s Jurijem Tarčou: Ultra triatlonista **23:40** Libérie – Rýmy a rytmy Libérie **0:15** K jádru věci: S novinářem Tomášem Etzlerem **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 16. 12. 2023

6:05 Přejeme si... (34. díl): S Vladimírem Císařem **7:05** Duchovní krajina Novohradských hor: Poutní cesty **7:35** Mladí salesiániští misiónáři – Argentina – Mapučové **7:52** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **8:25** Sedmihlásky (155. díl): Zachodí slunečko červeně **8:30** Animované biblické příběhy: Mojžíš **8:55** Strýček Emu: Druhá neděle adventní **9:05** Bratr oheň: Žil jako Ježíš **9:40** Flešbky – Godzone podcast: sestra Helena – Boha jsem potkala za komunismu na protináboženském školení **10:10** Noční univerzita: Ida Pencová – Ber celej balík **10:25** Na startu **10:50** Filipíny – Tajfun Haiyan **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Celostátního setkání mládeže 2022 v Hradci Králové **13:25** Pod lampou **15:25** Grotesky Harolda Lloyda: Náměsíčná nevěsta **16:00** Robert Křesťan & Druhá tráva na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **17:00** Klid zbrání **17:22** Měl to být Gerlach **17:35** Sedmihlásky (155. díl): Zachodí slunečko červeně **17:40** O pasáčku Asafovi (6. díl) **18:00** Slovo na neděli: 3. neděle adventní [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** ARTBITR – Kulturní magazín **19:45** Přejeme si... **20:05** Poletuchy: Na skok do Liberce [P] **20:50** Toufar **21:55** V pohorách po horách: Toulání Lednicko – Valtickými areálem **22:10** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **23:15** Svatý Řehoř Veliký **0:15** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **0:35** Na půli cesty **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 17. 12. 2023

6:05 Přejeme si... (36. díl): S Jaromírem Schejbalem **7:10** František Derfler u stolu **8:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře **9:30** Slovo na neděli: 3. neděle adventní **9:55** Toufar **11:00** Mše svatá z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Čhošti [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** V souvislostech **12:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Muzikanti, hrajte **14:15** Poletuchy: Na skok do Liberce **15:00** Poutníci času: S Maxem Kašparů **15:15** Duchovní krajina Novohradských hor: Po proudu Černé **15:45** Obdarovávání – Otec Radek **16:05** Jak potkávat svět: S pěveckým sborem Permoník **17:30** Ovečky: 3. neděle adventní **18:00** Sedmihlásky (156. díl): Pítky **18:05** O pasáčku Asafovi (7. díl) **18:15** Bratr oheň: Vánoce v Grecciu **18:40** Animované biblické příběhy: Rút **19:05** Strýček Emu: Třetí neděle adventní [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Svéráz jedinečnosti **19:40** Milky Way – Mléčná dráha **19:45** Přejeme si... **20:05** Svatá země – Poslední poutník **21:35** Má vlast: Klementinum [P] **22:40** Výpravy do divočiny: Ukradená divočina **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Zachraňme kostely: Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 11. 12. o 20:30 hod.: Denník mojej dcéry (film)

Emu chce pokračovať v štúdiu a urobiť si doktorát. Jej plány sa však menia, keď sa dozvedá o svojom neplánovanom tehotenstve. Pri vyšetreniach sa objavia komplikácie, ktoré Emu tlačia až za hranicu jej síl.

Utorok 12. 12. o 18:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos pri príležitosti sviatku Panny Márie Guadalupej.

Streda 13. 12. o 10:15 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Bazilika Panny Márie Archy zmluvy)

Kostol Panny Márie Archy zmluvy sa nachádza na severozápade mesta Abu Gosh a Abu Gosh je považované za niekdajšie biblické miesto Kirjatiarim.

Štvrtok 14. 12. o 18:20 hod.: Svätá omša zblízka (Homília)

V ďalšom pokračovaní relácie Svätá omša zblízka si priblížime význam homílie. Sú evanjeliá prepisom kázní apoštolov? Kto môže prednášať homíliu a akú spojitosť majú mat' s prečítaným evanjeliom? V trinástej časti prinesie odpovede na otázky súvisiace s homíliou moderátor relácie, Mons. Marián Gavenda.

Piatok 15. 12. o 20:40 hod.: Valéria: To najlepšie z môjho života patrí tebe

Dokument predstavuje Valériu z Ekvádora, ktorá po ťažkom detstve spozná Ježiša prostredníctvom Kongregácie Hogar Madre. Jej krátky, no intenzívny život inšpiruje priateľky, ktoré veria, že dosiahla svätosť.

Sobota 16. 12. o 20:30 hod.: Babetina hostina (film)

V 19. storočí v Dánsku sa dve dcéry protestantského pastora vzdali svojho života v prospech otca a jeho farnosti. Po rokoch k nim nastúpi za slúžku francúzska utečenkyňa Babette, ktorá pripraví hostinu, na ktorú budú všetci spomínať do konca života.

Nedeľa 17. 12. o 21:25 hod.: Stopy v snehu (dokument)

Dokumentárny film o pašovaní literatúry do Československa v období neslobody.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. – 16. PROSINCE 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 12.		PO 11. 12.		ÚT 12. 12.		ST 13. 12.		ČT 14. 12.		PÁ 15. 12.		SO 16. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	1708	1924	1734	1953	42	40	42	40
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	1709	1926	1734	1953	42	40	42	40
Antifony	70	71	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	70	71	74	76	77	79	1710	1926	1735	1954	86	91	90	94
Antifona k Zach. kantiku	70	72	74	76	77	80	1614	1829	1735	1954	87	91	90	95
Prosby	70	72	74	76	77	80	1711	1927	1724	1943	87	91	90	95
Závěrečná modlitba	71	73	1613	1828	78	1828	1614	1829	1615	1830	87	92	90	95
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	71	73	75	77	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95
Nešpory:														
SO 9. 12.														
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1714	1932	1736	1955	41	39
Antifony	68	70	72	74	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	76	78	79	82	1717	1934	1737	1956	89	93
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	76	78	79	82	1614	1829	1737	1956	89	93
Prosby	69	71	73	75	76	79	79	82	1718	1936	1731	1950	89	93
Záv. modlitba	71	73	71	73	1613	1828	78	1828	1614	1829	1615	1830	87	92
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 10. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Iz 40,1-5.9-11
 Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
 Odp.: 8a (*Pane, ukaž nám své milosrdenství!*)
 2. čt.: 2 Petr 3,8-14
 Ev.: Mk 1,1-8

Pondělí 11. 12. – nezávazná památka sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 35,1-10
 Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
 Odp.: srv. Iz 35,4d (*Hle, Bůh náš přijde a spasí nás.*)
 Ev.: Lk 5,17-26

Úterý 12. 12. – nezávazná památka Panny Marie Guadalupej

1. čt.: Iz 40,1-11
 Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
 Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
 Ev.: Mt 18,12-14

Středa 13. 12. – památka sv. Lucie

1. čt.: Iz 40,25-31
 Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
 Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
 Ev.: Mt 11,28-30

Čtvrtek 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

1. čt.: Iz 41,13-20
 Ž 145(144),1+9.10-11.12-13ab
 Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
 Ev.: Mt 11,11-15

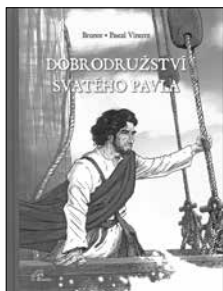
Pátek 15. 12. – ferie

1. čt.: Iz 48,17-19
 Ž 1,1-2.3.4+6
 Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
 Ev.: Mt 11,16-19

Sobota 16. 12. – ferie

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 Ev.: Mt 17,10-13

KNIHY PRO DĚTI

DOBRODRUŽSTVÍ SVATÉHO PAVLA
Brunor • Pascal Vincent
Z francouzštiny přeložila Veronika Matiašková • Revize překladu Kateřina Lachmanová • Odborná revize textu Anna Mátíková FSP

Krásný komiks o dobrodružném životě apoštola Pavla je určen čtenářům staršího školního věku. Svatý Pavel je jednou z nejvýznamnějších postav křesťanství. Žil v době prvních apoštolů a jako pravověrný Žid tvrdě pronásledoval křesťany, dokud se mu cestou do Damašku nezjevil sám Ježíš. Pavel se obrátil a stal se jeho horlivým učedníkem a misionářem, proto mu dnes říkáme „apoštol národů“.

Paulinky • Váz., 225x295 mm, křídový papír, 48 stran, 289 Kč

CESTÍČKA K BOHU

P. Ferdinand Neubauer • Výtvarný doprovod Božena Brablecová

Modlitební knížka pro děti s kresbami Boženy Brablecové. Malým čtenářům pomůže k pochopení základů křesťanské víry (modlitba, den s Bohem, křest, biřmování, příprava ke sv. přijímání a ke svátosti smíření), starší si své znalosti prohloubí a dále rozšíří (svátost manželství, svěcení kněží, křížová cesta). Vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Dotisk šestého vydání

Váz., A6, 198 stran, 159 Kč

PRO POVZBUZENÍ K ŽIVOTU Z VÍRY

STÁLA JSEM U BRÁNY NEBE A PEKLA
Dr. Gloria Polo

Osobní svědectví zubní lékařky z Kolumbie, která byla tak těžce zraněna, že ležela několik dní v kómatu a byla udržována při životě jen pomocí nemocničních přístrojů. Lékaři jí chtěli přístroje odpojit, ale její sestra, také lékařka, trvala na tom, aby je nechali dále v provozu. Během kómatu stanula na onom světě a směla se opět vrátit, aby vydala svědectví těm, kteří nedokážou uvěřit. Dr. Polo směla nahlédnout do své „knihy života“. A tento zážitek jí natolik otrásl, že se z příkazu Pána stala hlasem volajícím na „poušti víry“ dnešní moderní doby. Tato událost z roku 1995 je dobře zdokumentovaná.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 64 stran, 45 Kč

Toto svědectví je povoleno šířit pouze nekomerčně. Začalo vycházet zdarma jako příloha Světla č. 22-29/2008. Pro velký ohlas bylo svědectví vydáno i jako brožura. Tu lze objednat jen v Matici cyrilometodějské s. r. o., kde ji distribuujeme pouze za výrobní náklady, bez zisku.

MODLI SE SRDCEM
Slavko Barbarić

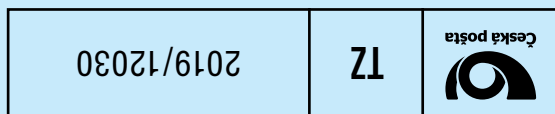
Kniha nevyhrožuje, nemluví o Božích trestech, ale o Boží lásce. Volá nás a vyzývá, abychom se stali velkými skrze Ježíšovo evangelium. Zve všechny unavené a obtížené, aby se silou Ježíšova evangelia zotavili a osvobodili.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání, v MCM první - dotisk • Brož., A5, 116 stran, 79 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.